

DUCHOVNÉ OZVENY

ročník XXVIII.

Máj - August

2025

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours

Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

Číslo 5-8

Chvála odpočinku

Doba, ktorej sme súčasťou je zameraná na výkon. Žiadaný je výkon, rýchlosť a neustála aktivita. V takomto prostredí sa odpočinok stáva takmer podozrivým. Byť zaneprázdnený znamená byť užitočný. Nemať čo robiť – to sa rovná zlyhaniu. Francúzsky kňaz a mysliteľ Maximilien Le Fébure du Bus vo svojej knihe *Chvála odpočinku* predkladá provokatívnu myšlienku: že odpočinok nie je slabosť, ale cnosť. Nie únik, ale návrat. Nie strata času, ale jeho premena.

Autor čerpá z hlbokých duchovných tradícií kresťanstva, filozofie i každodennej skúsenosti. Pripomína, že samotný Boh po šiestich dňoch stvorenia odpočíval – nie preto, že by bol unavený, ale preto, že odpočinok završil dielo. V tomto svetle nie je odpočinok opakom práce, ale jej naplnením. Človek nie je stroj. Je bytosť stvorená na vzťah,

kontempláciu a ticho. A práve tieto rozmery života sa v hlučnom svete strácajú.

Pokoj, ktorý každý z nás potrebuje nie je len fyzickým zastavením sa. Je to schopnosť spočinúť v prítomnosti – sám so sebou, s druhými, s Bohom. Odpočinok tak nie je len prestávkou medzi dvoma povinnosťami, ale stavom bytia, kde prestávame dokazovať svoju hodnotu výkonom a prijímame ju ako dar.

V civilizácii vyčerpania, kde často narábame s pojmom vyhorenia je tu výzva objaviť pri odpočinku jednoduchú radosť z existencie. Platí totiž, že len ten, kto vie odpočívať, vie naplno žiť. Lebo odpočinok nie je strata času. Je to spôsob, ako čas premeniť na večnosť. Skúsme na to pamätať aj v týchto dňoch a doprajme odpočinok sebe aj iným.

Milan Cehlárik, administrátor

Liturgické okienko

Sv. prijímanie

Moment sv. prijímania je časťou sv. omše, v ktorej veriaci zakúšajú „príchut“ neba. Prostredníctvom svätej omše sme jednou nohou v raji, zatiaľ čo náš život plynie „kým očakávame blaženú nádej“, teda nielen v očakávaní toho, že sa s ním stretieme, ale že sa budeme môcť zjednotiť s ním.

Kňaz hovorí „Telo Kristovo,“ a ukazuje nám pred očami premenený eucharistický chlieb. Následné amen veriaceho nie je len obyčajným aktom viery (čiže veríme, že je to naozaj telo Krista), ale je to „sobášne“ áno. Je to akoby Pán povedal ústami kňaza: „Chceš zjednotiť svoj život s mojím?“ A veriaci by odpovedal: Amen – áno. A tak sa stane. Prijímaním sviatostného tela Krista sa stávame s ním jedno. Je to moment najosobnejšieho a najbližšieho stretnutia. Práve preto by mal prebiehať dôstojne a s plnou úctou. Často sa nám môže stať, že táto

chvíľa zovšednie a stane sa nám „zvyčajnou“. Preto potrebujeme neustále v sebe oživovať vieru, ktorá nás vedie k dôstojnému a radostnému prijatiu Eucharistie.

Konferencia biskupov Slovenska svojou ostatnou úpravou povoľuje prijímať sv. prijímanie do úst alebo do rúk. Na túto tému bolo povedané a napísané už veľa. Preto stačí dodať, že oba spôsoby sú legítimné a dovolené.

Počas procesie na prijímanie – ktorá jasne vyjadruje, že celý život kresťana je kráčaním v ústrety spoločnému stretnutiu s Pánom, ktoré bude definitívne vo večnom živote – sa spieva. Pre spev na prijímanie sa používa verš žalmu s antifónou. V momente prijímania sa toto slovo naplňa. Spev vyjadruje radosť. Preto by naše pristupovanie k sv. prijímaniu nemalo byť časom kedy debatujeme s okolím, ale časom bezprostrednej vnútornej prípravy.

Po rozdání svätého prijímania sa predpokladá chvíľa ticha. Nie moment, ale chvíľa. Ticho dáva priestor na vnútorné prijatie a poďakovanie. Poďakovanie, ktoré bolo kedysi odporúčané po svätej omši, sa teraz nachádza vo vnútri slávenia. Po speve nasleduje ticho, počas ktorého každý uvažuje, rozpráva sa a stretáva so svojim Pánom.

spracované podľa knihy
Eucharistia utvára Cirkev

Pápež Lev XIV. – nový Svätý Otec

Dňa 8. mája 2025 nebol len dňom pracovného pokoja, ale zároveň pre Cirkev aj dňom veľkej radosti. „*An-nuntio vobis gaudium magnum: Habemus Papam!*“ (Oznamujem vám veľkú radosť: máme pápeža!) Práve týmito slovami oznámil kardinál-protodiakon celému svetu „veľkú radosť“ o zvolení nového pontifexa. Po štvordňovom konkláve prišlo zvolenie kardinála Roberta Francisa Prevosta za pápeža. Vybral si meno Lev XIV. Je to historicky prvý pápež z USA a zároveň prvý pochádzajúci zo Severnej Ameriky. Pápež Prevost má taktiež peruánske občianstvo, ktoré nadobudol v roku 2015 počas svojej dlhoročnej misijnej činnosti v Peru. Narodil sa 14. septembra 1955 v Chicagu, v rodine s francúzskymi, talianskymi, španielskymi a louisian kreolskými koreňmi. Študoval matematiku na Villanova University (1977), následne vstúpil do Rádu sv. Augustína a v roku 1982 bol vysvätený za kňaza v Ríme. Viac než 18 rokov pôsobil ako misionár a neskôr ako biskup v Peru (najmä v Chiclayo), kde sa preslávil aktivitou počas pandémie a pomocou miestnym komunitám. V roku 2023 ho pápež František menoval za prefekta Dikastéria pre biskupov a predsedu Pápežskej komisie pre Latinskú Ameriku. Vo februári 2025 bol povýšený na kardinála-biskupa. Robert Prevost je známy svojím miernym, pastorálnym

Leo P.P. XIV

štýlom. Už v začiatkoch svojho pontifikátu sa prihlásil k dedičstvu Františka v otázkach životného prostredia, migrácie a sociálnej spravodlivosti. Nový pápež má aj úzke prepojenie s našou krajinou. Ešte nedávno plánoval 1. júna 2025 navštíviť Košice na oslavu 30. výročia príchodu augustiniánov na Slovensko. Po jeho voľbe však návšteva bola z pochopiteľných dôvodov zrušená. Na sociálnych sieťach sa objavila fotografia Roberta Prevosta ako vtedajšieho generálneho predstaveného rehole, ktorý navštívil v roku 2005 kláštor v Košiciach.

Modlitba za pápeža Leva XIV.

Všemohúci a večný Bože, ty si vo svojej prozreteľnosti ustanovil pápeža Leva XIV. za nástupcu apoštola Petra,

daj, prosíme, aby vedený Duchom Svätým múdro a s láskou viedol tvoju Cirkev. Chráň ho pred všetkým zlom, upevni ho vo viere a posilňuj ho v službe evanjelia. nech je pastierom podľa tvojho srdca, ktorý bude ohlasovať pravdu, podporovať spravodlivosť a viesť tvoj ľud k jednote a pokoju. Skrze Krista, nášho Pána. Amen.

Aj tento rok sa s nami podelili naši prvoprijímajúci o svoje zážitky z tohto veľkého dňa, kedy prijali prvý krát Pána Ježiša do svojho srdca v Eucharistii:

„Ráno som sa zobudil. Na raňajky som mal chlebič. Chvilku som sa hral na mobile. Zrazu prišla babka, že je čas sa nachystať. Rýchlo som sa obliekol do sviatočného oblečenia. Mama mi upravila vlasy a povedala, že som pripravený. Prišiel som pred kostol, kde boli moji kamaráti. Keď sme išli v sprievode do kostola, začal som sa tešiť. Počas omše sme spievali. Báľ som sa, aby som sa nepomýľil pri prijímaní. Nakoniec som to zvládol a cítil som, že Ježiš prichádza do môjho srdca. Bol to krásny pocit. Všetko bolo super, dostal som aj darčeky. Chcem byť bližšie k Ježiškovi, mať ho stále vo svojom srdci.“

Jakub

„Na prvom svätom prijímaní s mi najviac páčilo keď som išla na oplátku. Ráno som si robila vlasy a dávala si šaty. Po prijímaní som mala obed a tortu a koláče. Pri oltári som sa fotila. Páčila sa mi moja sviečka. Páčila sa mi pesnička ‚na jazere‘. Na mojom prijímaní boli: babka, dedko, maminka a tato. Prijímanie bolo super. Ešte sa mi páčili šaty a habit.“

Sofi

„Prvé sväté prijímanie je najlepší zážitok. Prijal som do svojho života Ježiša Krista. Dary: dostal som bicykel, peniaze, ďalšie darčeky. Potom sme išli k Šrámkovi a tam som stretol Šimona.“

„Na prvé sväté prijímanie som sa pripravoval. Dal som si oblek, mamina ma odpotila a išli sme do kostola. Stretli sme sa tam s krstnými. A tí ma boli pozrieť. Stretol som kamošov a išli sme do radu do kostola. Spievali sme. Prijali sme Telo Kristovo. Niesol som obetné dary. A potom sme išli do reštiky ‚U Korytára‘. Bolo tam super a potom sme pokračovali u nás doma.“

Ivko

„Bola som deň pred prijímaním na spoveď. Na druhý deň bolo už prvé sväté prijímanie. A v ten deň sme spievali. A potom sme mali oplátku a bola výborná. A potom sme mali fotky.“

A pred prvým svätým prijímaním som bola u kaderníčky... a po prvom svätom prijímaní sme mali obed a bola tam moja sesternica Sofi, Nelka, Marko, Lili, Diana, Adrian, babina, dedo, krstná, krstný, teta, ujo, brat, kamoška, dedko. A ako darček som dostala hodinky a retiazku, voňavku, krém, šampón.“

Janka

„Pred svätým prijímaním som mal trému, ale jak som videl kamošov, no tak to už prestala. Po sv. prijímaní som išiel k Šrámkovi a stretol som sa s Lukasom a sme sa najedli a išli sme sa hrať. A potom mi išla rodina vinšovať. A potom na druhý deň som sa tata opýtal či si nemôžem na to sv. prijímanie dopriať nový mobil a mohol som! Takže hneď som išiel pozerať. A našiel som presne pre mňa. No tak som tatovi ukázal. No lenže to bude tatov služobný, takže on ho dostane zadarmo!! Potom som išiel už vyberať kryt a teraz čakám kedy príde.“

„Ahoj! Som Mimi. Mám rada chodenie do kostola. Chodím na náboženstvo. Máme farárka Milana Cehláríka. Je veľmi dobrý. A vždy ho vidím na svätej omši. A v nedeľu sme celá trieda mali sväté prijímanie. Ale niektorí chodia na etiku. A bola som aj na svätej spovedi. Po prijímaní som sa fotila s mojím bratrancom Matkom. A išli sme do reštíky v Tr-

nave. Tam som dostala náhrdelník z pravého zlata. Kúpili mi ho starí rodičia a dostala som aj čokoládovú tortu s trubičkami.“

„Po prvom sv. prijímaní sme sa fotili - hrozné. Išli sme na obed. Dostala som kvetiny z lega, peniaze a náušnice. Čo sa mi páčilo v kostole - keď sme prijímali Telo Kristovo. Páčili sa mi moje šaty. V kostole sme mali aj sviečky. A mne kvapol vosk na ruku!!!“

Ninka

„Prvé sväté prijímanie bolo super. Bol som v takom oblečení. Potom sme spievali pesničky a potom sme zapalovali sviečky. A ešte nám dal pán farár darček a ten darček bola knižka. Ja aj s rodinou sme išli do Ružindola.“

Tobias

„Prvé sväté prijímanie: Bol to skvelý deň. Prvé sväté prijímanie bolo pekné. Po obede sme mali dobré jedlo. Dostal som smart hodinky. Omša bola pekná.“

Pet'o

„Po prvom sv. prijímaní sme sa fotili. Potom sme sa išli naobedovať do Mlynu. Potom sme sa naobedovali. Potom sme sa išli hrať na ihrisko. Potom som dostal knižku. Potom som dostal 750 eur. Potom sme si dali tortu. Potom som dostal náhrdelník.“

Maxim

„Ráno som vstala a išla som sa chystať. A potom sme išli autom pred kostol. Potom sme sa odfotili a išli sme sa nastúpiť. Potom sme išli do kostola a na 1. sväté prijímanie. Po 1. svätom prijímaní sme išli do Šrámka reštaurácie. A potom som stretla dvoch spolužiakov Lukasa a Šimona. A potom sme išli domov. A tam sme mali tortu, zákusky, makrónky. Mňam.“

Bibiána

„Po prijímaní sme išli domov. Došiel nám Šrámek, najedli sme sa a počkali kým nám pretrávi. A dali sme si tortu, bola dobrá. Mala som pekné šaty.. Dostala som 150 eur od krstnej, od babky a dedka 200 eur, od ďalšej babky 20 eur a ďalší náramok. Príprava sa mi ľúbila. Pitie: cola, fanta.“

Jasmína

„Ráno som vstala a išla som sa naraňajkovať a potom sa chystať. Potom som išla do kostola, tam sme boli 2 hodiny. V kostole sme sa modlili a dostali sme Telo Kristovo. Keď skončila omša išli sme na obed. Tam sme jedli a hrali sa. Potom som si išla domov oddýchnuť a potom sme išli s mamou a so psom na prechádzku. Potom k babke a z kamarátkami von. Potom sme išli domov a osprchovať sa, umyť zuby a spať.“

Ema

„Cítil som sa dobre, lebo som mal prvý krát prijať Pána Ježiša do svojho srdca. Do kostola sme prišli autom, ktoré mal môj tato požičané z roboty. Mal som oblečené biele rúcho. Pomodlili sme sa pred sv. prijímaním aj po sv. prijímaní. Prišli skoro všetci. Spievali sme dve pesničky. Dostal som mobil a 600 eur. Do kostola sme prišli načas. Sedel som v 7. lavici vpravo s Matúšom Blštákom. Na konci som recitoval poďakovanie pánovi farárovi.“

Marek

„Dostal som volacie hodinky. Bol som nadšený z 1. svätého prijímania. Dostal som sim kartu. U mňa boli babka a dedko. Prvý krát som prijal Pána Ježiša do svojho srdca. Dostal som modlitebnú knižku s nápisom ‚Od srdca k srdcu‘. Dostal som ruženec, aj nálepky z hry Minecraft. Dostal som aj album, kde môžem lepiť svoje nálepky. Kúpila mi to mama v Coop Jednote.“

Matúš

„Vstal som a zapol telku. Pozeral som a pil som fyziodrink. O 10:00 sme mali stretávku. A potom sme mali prijímanie a trvalo to 2 hodiny. A prijímali sme Ježiša a myslel som si, že sme tam boli 30 minút. Dostal som náhrdelník a ruženec.“

Sebastián

„Ráno som vstal a pozeral som telku. Potom sme išli pripraviť k babke stoly a išli sme domov. Pripravili sme sa. Obliekol som sa do pekného a dal som si obliecť rúcho. Potom sme išli na omšu kde bolo prijímanie. Potom sme sa fotili a išli sme k babke, kde sme sa pomodlili a začali sme jesť polievku. Potom sme si dali prasa a rozprávali sme sa. Potom sme si dali tortu a zase sme kecali. Potom sme išli domov a išli sme sa kúpať a spať.“

Dominik

„Najprv som vstala, chvíľu som čakala a potom som išla hore. Opýtala som sa mamy či je pripravená, aj som jej povedala dobré ráno a opýtala sa o koľkej to začína. Potom som sa opýtala či mi dá čas na tablet. Potom som sa pripravila, obliekla, nasadla do auta a vyrazila do kostola. Potom mama hľadala miesto a našli to pravé. Potom mi mama dala ten oblek a sviečku a pripravila som sa do radu. Potom začala hrať hudba a išla som do kostola, kľakla a išla do lavice. Potom sme spievali. Potom sme išli do auta a išli do drahejšej reštaurácie. Mama povedala, že si môžeme vybrať čo chceme. Ja som si vybrala vyprážaný syr s hranolkami a kofolou. Všetko bolo veľké. Potom sme išli domov a upratali sme obývačku. Potom mi mama predĺžila čas. Potom sme išli na zákusok vedľa k sesternici. Babka mi dala retiazku. Vychutnali sme si zákusok a išli domov. Mama mi

dala privesok. Potom som išla dole a tam som pozerala... Mama ma zavolať umyť si zuby. Potom som išla spať a ešte predtým som sa obliekla do pyžama. Koniec!“

Livia

„Mala som oslavu. Pozerala som Fiziho a Anetku. Dostala som hodinky, 300 eur, disko gulu, kalkulačku, potom 25 eur, náhrdelník + náušnice, ktoré stáli 1000 eur. Trochu som sa bála. Ráno som sa kulmovala kulmou. Mala som tortu s oplátkami. Na mojej oslave boli: babka, krstná, sesternice: Miška, Betka, Anička, bratranec Martin. Mária Sonička, teta Zuzka, ujo Rastislav, teta Majka. Babka Rozália a dedko Anton ma pozorovali z neba. Na svätej omši som držala dlhú predlhu sviečku a mala som na sebe biele pekné rúcho a vo vlasoch pekný biely venček. Mala som možnosť po prvé prijať Pána Ježiša.“

Eliška

„Ráno som vstala a umyla som si zuby. Prichystali sme jedlo pre hostí. Potom sme išli do kostola. Nastúpili sme si (prvoprijímajúce deti) a potom sme sa všetci prežehnali, sadli sme si do lavíc a pomodlili sme sa tam. Zapálili sme si potom sviečky a potom sme rozprávali, sfúkli sme sviečky. Potom išli tí, ktorí mali poďakovať rodičom. Potom sme išli niesť obetné dary a za chvíľu sme prijali Pána

Ježiša do svojho tela. Potom sme dostávali knižky a za chvíľu sme sa išli fotiť s rodičmi. Potom sama a nakoniec s celou svojou rodinou. A potom sme išli domov po svätom prijímaní. A došli tam moje sesternice, tety, ujovia, bratrancí a krstná a išli sme jesť. A potom sme mali jednu tortu a na koniec druhú tortu. A potom som dostala 500 eur a náhrdelník.“

Tatiana

„Vstal som a išiel som pozerat' telku. Pustil som si Fiziho. Potom došli babka s dedkom. Potom som sa obliekol do habitu. A išiel som na prvé sväté prijímanie. Došli aj krstní, druhý dedko s babkou. Po prijímaní sme išli do kultúrneho domu. Dostal som 150 eur a mikroskop.“

Lukáš

Moja cesta k birmovke – rok prípravy, ktorý ma zmenil

Keď som sa pred rokom rozhodla prihlásiť na prípravu na sviatosť birmovania, netušila som, čo všetko ma čaká. Zo začiatku to bolo pre mňa niečo nové a neznáme, no dnes môžem s istotou povedať, že to bol jeden z najkrajších duchovných krokov v mojom živote. Príprava trvala celý rok. Každý druhý týždeň v piatok sme sa stretávali ako birmovanci spolu s našimi animátormi a duchov-

ným otcom, aby sme sa hlbšie ponorili do viery, učili sa o Duchu Svätom, sviatostiach a o tom, čo znamená byť kresťanom v dnešnom svete. Témy, ktoré sme preberali, neboli len teoretické – veľa sme sa rozprávali aj o živote, otázkach, ktoré riešime ako mladí ľudia, a o tom, ako nás viera môže viesť. Súčasťou prípravy boli aj krátke testy, ktoré nám pomáhali upevniť si vedomosti. Nebolo to nič stresujúce – skôr spoločnosť, ako si sami overiť, či rozumieme tomu, čo prežívame. Vďaka tomu som si uvedomila, že viera nie je len o slovách, ale najmä o živote podľa týchto slov. Medzi vážnejšími témami sme mali aj chvíle radosti a spoločenstva. Jednou z najkrajších spomienok bola spoločná opekačka, kde sme sa ešte viac spoznali, hrali rôzne hry a vytvárali nové priateľstvá. A potom prišiel ten veľký deň – birmovka. Sviatosť, pri ktorej som vedome povedala svoje „áno“ Bohu a prijala dary Ducha Svätého. Celý obrad bol nádherný, slávnostný a hlboko dojímavý. Počas svätej omše som cítila veľkú vďačnosť – za rodinu, spoločnosť, farnosť aj všetkých, ktorí ma na tejto ceste sprevádzali. Aj po birmovke nekončíme. Máme ešte spoločné stretnutie, kde sa chceme podeliť o svoje zážitky, zakončiť túto etapu s radosťou a možno si pripomenúť, že birmovka nie je koniec, ale začiatok niečoho nového. Tento rok ma veľa naučil - o viere, o sebe, aj o tom, aké dôležité je mať v živote du-

chovný základ. Ďakujem všetkým, ktorí nám boli oporou a ktorí nás viedli. Nech Duch Svätý vedie naše kroky aj naďalej.

Napísala jedna
z tohtoročných birmovankýň

Pút' do Libanonu

Dovoľte mi, aby som sa s vami podelila o zážitky z púte do Libanonu v dňoch 6.5.-14.5.2025. Odlietali sme z letiska Viedeň do Istanbulu (Turecko) a potom do Bejrútu (Libanon). V skupine účastníkov zájazdu nás bolo 25 pútnikov z rôznych kútov Slovenska, ale aj z Čiech a Moravy. Po raňajkách v hoteli v centre Bejrútu putujeme do HARISY – pútnického miesta mnohých náboženstiev, hlavne kresťanov - maronitov a islamistov. Harissa je venovaná Panne Márii. Pri bráne, kde je vystavaná moderná katedrála, stoja vojaci, ktorí urobia bezpečnostnú prehliadku. Socha Panny Márie je z bronzu, ale na počesť Panny Márie je natretá na bielo. Meria 8,5 m a stojí na vyvýšenej platforme vyzdobenej ružami. Dostali sme sa k nej po točitom schodisku, odkiaľ je nádherný výhľad na záliv Stredozemného mora a zelené cédre, národného stromu Libanonu, ktorý majú i na zástave. Pokračujeme návštevou kláštora sv. Marona v Annayi, kde je aj svätyňa svätého Šarbel. Sv.Šarbel (nar. 8.5.1828 – zomr. 24.12.1898), pus-

tovník a rehoľník z Libanonu, považovaný za jedného z najväčších divotorcov 19. storočia. V roku 1853 v reholi Maronitov zložil prvé rehoľné sľuby a prijal meno Šarbel, čo znamená „Boží pomazaný“. Žil aj v pustovni Petra a Pavla, ktorá sa nachádza v horách neďaleko kláštora. Tam sa oddal životu v samote, neustálej modlitbe a mlčaniu, a to ho duchovne čoraz väčšmi zbližovalo s Ježišom. Denne sa štrnásť hodín modlil, dve hodiny meditoval, fyzicky pracoval a päť hodín spal na holej zemi, pod hlavou mal drevené polienko. Osobitnú úctu prejavoval Eucharistii. V nočných i denných hodinách často adoroval pred Najsvätejšou sviatosťou. Veľkú úctu a lásku preja-

voval aj Panne Márii a zbožne sa modlil ruženec. V pustovni prežil dvadsaťtri rokov svojho pozemského života. Keď 16.12.1898 slúžil svätú omšu, vo chvíli pozdvihovania ho postihla mozgová príhoda. Zomrel po ôsmich dňoch agónie 24.12.1898 na vigíliu Božieho narodenia. Jeho telo nezabalamovali, iba ho obliekli do rehoľného rúcha a pochovali do spoločného hrobu na cintoríne v blízkosti kláštora. Onedlho sa nad tým miestom objavila neobvyklá žiara. Úkaz trval 45 dní, k hrobu začali chodiť pútnici a snažili sa z neho získať nejakú relikviu. Po štyroch mesiacoch hrob oficiálne otvorili. Napriek nepriaznivým podmienkam a hrobu zaplavenom vodou, telo otca Šarbela ostalo neporušené, bez akýchkoľvek náznakov rozkladu. Z tela vytekala zvláštna tekutina a šírila sa z neho príjemná vôňa. Pápež Pavol VI. ho v roku 1977 vo Vatikáne kanonizoval – vyhlásil za svätého. Sviatok svätého Šarbela v liturgickom kalendári sa slávi 24. júla. Otec Šarbel vďaka svojej výnimočnosti sa stal po svojej smrti ešte populárnejším. S predmetmi, ktoré sa dotkli tekutiny vytekajúcej z jeho tela, sa zaobchádzalo ako s relikviami. Zmierňovali bolesť a uzdravovali. Takýchto zázrakov bolo z roka na rok čoraz viac. Od roku 1950 ich začali zaznamenávať v kláštore Maronitov v Annayi. Spolu bolo zapísaných viac ako 23 tisíc prípadov. Dnes je telo sv. Šarbela uložené v cédrovej truhle v

kaplnke hrobu sv. Šarbela kláštora v Annayi. V predvečer narodenín sv. Šarbela 7.5. 2025 sme sa aj my – slovenskí pútnici s našou zástavou zúčastnili procesie so Sviatosťou oltárnou z pustovne sv. Petra a Pavla ku kláštoru sv. Marona. Procesia bola ukončená požehnaním so Sviatosťou oltárnou pri hrobe sv. Šarbela a sv. omšou v kostole pri kláštore. Návšteva Bekká Kafra – rodisko svätého Šarbela, dom, kde býval, kostol, v ktorom bol pokrstený. Jaskyňa, kde sa chodil modliť, ako malý chlapec a uctieval si Pannu Máriu. Návšteva kláštora sv. Jozefa, kde je pochovaná svätá Rafka –známa uctievačka Ježišovej šiestej rany. Ide o ranu na pleci, ktorá vznikla v dôsledku nesenia ťažkého križa. Vyzývala spolusestry, aby si túto ranu uctievali modlitbou šiestich otčenášov a šiestich zdravasov. Za svätú ju vyhlásil pápež Ján Pavol II. v roku 2001. Miziara – svätyňa Marie Goretti (mučeníčky), ktorá zomrela ako jedenásťročná umučená za svoju čistotu. Kostol je v tvare kvetu a dal ho postaviť otec, ktorý prišiel o jedinu dcéru menom Raya, ktorú zavraždili ako mladú ženu. Pri kostole sú umiestnené tri kovové niekoľkometrové sviečky, v blízkosti je hrobka, kde je pochovaná Raya Chidiac. Vedľa svätyne je dom postavený v tvare lietadla – airbusu. Postavil ho Michael, ktorý od malička obdivoval lietadlá. Miziara – návšteva parku so sochami svätých a výjavmi z Nového zákona. Je tu kostol sv. Márie so so-

chou Fatimskej Panny Márie a sochami detí, ktorým sa zjavila. V ďalšom kostole boli pred oltárom sochy Pána Ježiša a jeho apoštolov pri Poslednej večeri. Posledný deň našej púte sme začali v centre Bejrútu na Námestí martýrov. Nachádza sa tu najväčšia maronitská katedrála v Bejrúte podobná Bazilike Santa Maggiore v Ríme a z vnútra podobná Bazilike sv. Petra v Ríme. Vedľa katedrály je postavená Haríriho mešita. Rafík Haríri bol ministerský predseda, libanonský politik, na ktorého bol v roku 2005 v Bejrúte spáchaný atentát. Je pochovaný aj so svojou ochrankou na Námestí martýrov. Magdusha – vyhlídková veža s Pannou Máriou, odkiaľ vidno palestínske osady. Sv. omšu sme mali

v kaplnke, kde Panna Mária aj s inými ženami varili jedlo pre Pána Ježiša a jeho učeníkov, ktorí chodili kázať po okolí. Deň sme ukončili slávnostnou večerou v reštaurácii. Libanonská kuchyňa patrí medzi najlepšie na svete. Odchod z hotela Le Marly o jednej hodine po polnoci. Let Bejrút – Istanbul – Viedeň. Príchod do Viedne v doobednajsích hodinách. Moje poďakovanie patrí trom kňazom, ktorí nás na púti sprevádzali, ďakujem Majke Adwan našej sprievodkyni za tlmočenie a informácie, Majke Slukovej za organizáciu zájazdu a dobré rady, šoférovi Fádimu za bezpečnú prepravu autobusom a všetkým účastníkom púte za príjemnú spoločnosť.

Katarína Martinkovičová

Ako sa dostať k láske?

Trmácam sa v autobuse pravidelnej červenej linky, ktorý ma aspoň trochu zachránil od neúprosneho poobedného slnka a v hlave mi beží „to do“ list. Keďže som na jeho splnenie obetovala kávičku v pohodlí domova, prechádzam na sumarizáciu zážitkov zo špacírky po meste. Vybrala som sa tam s určitým zámerom a ten som hodlala splniť. Zaumienila som si kúpiť kolegyni darček na rozlúčkú náramok z prírodných minerálov a zavítala som do ezoterického obchodu. Chodila som často okolo, ale nikdy som nevošla aj napriek aróme, ktorá z neho vždy vychádzala. Bola som za-

bratá do vlastnej nerozhodnosti, tak som si ani nevšimla dve mladé dievčatá obzerajúce si vonné tyčinky. Zaujal ma až ich chichot a otázka, či nemajú vôňu, ktorá pomáha na lásku. Sprvoti som mala nutkanie okomentovať ich naivnú požiadavku aktívovať lásku vôňou, no uvedomila som si, že nemám silu na trefnú poznámku a mlčala som. O to rýchlejšie som sa rozhodla a už s náramkom som vyšla z predajne a kráčala som po ulici ďalej. Mojou poslednou zastávkou bola predajňa s náboženskou literatúrou, kde som vedela presne, čo idem kúpiť, no nakoniec som kúpila a zažila niečo úplne iné. V predajni boli okrem mňa dve mladé dievčatá a chlapec, ktorí si vyberali pri pulte dvadsať ružencových náramkov. Potulovala som sa medzi policami okolo nich a trpezlivo som čakala, kým si nakúpia. Zrazu predavačku, zaujatú počítaním náramkov, vyrušila mládenčova otázka: „Prosím Vás, nemáte obrázok sv. Jozefa s modlitbou za budúceho partnera?“ Zodvihla som hlavu od študovaného titulu a pozrela tým smerom. Bolo to pre mňa úplne nečakané. Potešilo ma to a zahrialo ma pri srdci a to najmä preto, že viem z vlastnej skúsenosti, že toto zaručene funguje, a že aj dnešní junáci sa pri hľadaní lásky vedia spoľahnúť na modlitbu. A som rada ešte niečomu - zažila som zážitkové učenie priamo od Boha. Nie je to úžasné? Preto mám na tvári teraz úsmev, lebo On ma vždy nečakane prekvapí.

Mimochodom, aby sme všetci vedeli, o akú modlitbu ide, prikladám aj jej text, lebo stojí za to:

Svätý Jozef, ďakujem ti za to, že som sa ešte nevydala (neoženil).

Svätý Jozef, ty v Bohu vieš, kto má byť mojim (mojou) manželom (manželkou), pomôž mi ho (ju) stretnúť. Svätý Jozef daj, aby to bol dobrý(á) manžel(ka), ktorý(á) ma bude milovať a vážiť si ma tak, ako si si ty vážil Pannu Máriu.

Svätý Jozef daj, aby sa rozpadol môj vzťah, ak sa Bohu nepáči.

Svätý Jozef, sľubujem ti, že si zachovám predmanželskú čistotu. Svätý Jozef, sľubujem ti, že budem iným ľuďom hovoriť, že takého (takú) dobrého (dobrú) manžela (manželku) mám od teba. Amen.

Medzi najaktívnejšie združenia našej obce patrí aj ZDRUŽENIE DÔCHODCOV SUCHÁ NAD PARNOU

Napriek technickým obmedzeniam pri klubových stretnutiach kvôli prestavbe školy, kedy máme priestory obmedzené, stretnutia pokračujú. Pokračuje aj kúpanie v Horných Salibách. Hlavne však pokračujú jednodňové aj viacdňové poznávacie zájazdy. 8. marca 2025 tak v skorých ranných hodinách štartoval autobus s našimi dôchodcami do Rájca na Morave, pozrieť si skleníky práve vtedy kvitnú-

cich kamélií. Cestou do Rájca sme sa zastavili v Adamove, kde sme si pozreli miestny kostolík s unikátnym vyrezávaným oltárom, ku ktorému sme mali aj odborný výklad. Po spoločnom obede v Adamove sme pokračovali do Rájca, kde sme sa kochali nádherou rozkvitnutých kamélií, ktoré kvitnú iba tri-štyri týždne v roku. Ich pestovanie je náročné, preto ich nemôžeme vidieť bežne. Po prehliadke skleníkov sme si pozreli miestny kaštieľ, ktorého všetky miestnosti boli vyzdobené naaranžovanými kaméliami. Nádhera. Kto ste neboli, nezávidíte, ale začiatkom marca navštívte skleníky a zámok v Rájci. Odporúčam.

Tí, čo obdivujú čaro prírody sa 25.

apríla 2025 zúčastnili aj zájazd do Olomouca na Flóru. Kto má rád kvety, prišiel si na svoje. Mohli sme si oči popásť na tom, čo dokáže príroda, niekedy aj za pomoci človeka, vytvoriť. Keďže výstava bola aj predajná, autobus sa zaplnil aj kvitnúcimi igelitkami. Po individuálnom obede sme mali prehliadku mesta a jeho kultúrnych pamiatok s odborným výkladom sprievodcu. Domov sme sa vracali obohatení o nové zážitky i vedomosti.

3. mája 2025 sa konala výročná schôdza nášho združenia. Táto schôdza prebiehala v slávnostnejšom duchu, pretože sme oslavovali aj tridsiate výročie založenia nášho združenia. Prvých päť rokov sme pôsobili pod Jednotou dôchodcov Slovenska, ale 21. mája 2010 sme z JDS vystúpili a zaregistrovali sa na Ministerstve vnútra SR pod názvom Združenie dôchodcov Suchá nad Parnou. Na tejto schôdzi sa konali aj voľby do výkonného výboru a revíznej komisie. Všetci kandidáti boli zvolení. Do výkonného výboru boli zvolení: Alena Lastovičková, Stanislav Martinkovič, Eva Minarovičová, Janka Kuracinová, Alena Belicová, Helena Tajcnárová, Margita Kredátusová. Do revíznej komisie: Mária Lehotová, František Oboril, Viliam Jurík. Po voľbe VV a RK sa k zúčastneným prihovoriel starosta obce Martin Glončák, odstupujúci predseda František Oboril a p. Benkovský, zástupca Senior klubu zo Zelenča. Po slávnostnom obede nasledoval kultúrny program. Vystú-

pila folklórna skupina z Križovian s hudobným doprovodom nášho dvorného dopravcu Ivana Sokola. Pre všetkých dôchodcov v združení bol vydaný aj bulletin s tridsaťročnou činnosťou združenia a pero, ktorým si v ňom všetci môžu robiť poznámky.

Na Výročnej schôdzi bolo vyslovených veľa podakovaní, či už za činnosť VV, RK, alebo všetkým aktívnym členom. Podakovanie však patrí aj Obecnému úradu, Trnavskému samosprávnemu kraju a všetkým sponzorom, bez ktorých podpory by bola naša činnosť značne obmedzená. Veľké ďakujem patrí aj všetkým odstupujúcim z výkonného výboru a revíznej komisie, hlavne však Ferkovi Oborilovi, ktorý počas dvanástich rokov predsedovania obetoval veľa času,

skúseností a známostí v prospech združenia a Ruženke Vargovej, ktorá bola v predsedníctve od založenia, čiže tridsať rokov.

Verím, že novozvolený výbor nezíde z kurzu smerovania našich aktivít, naberie druhý dych a omladený (ak sa to dá pri dôchodcoch povedať) bude v činnosti pokračovať. Nasvedčuje tomu aj trojdňový zájazd do Prahy uskutočnený 10. - 12. júna 2025. V skorých ranných hodinách sme vyrazili smer Praha. Po dvoch biologických prestávkach, na druhej na odpočívadle Naháč sme sa aj posilnili individuálnym obedom, pred Prahou sme pribrali sprievodkyňu Evu Kupr, ktorá nás sprevádzala počas celého pobytu v Prahe aj na zámku Konopištie. Tým, že p. Kupr pochádza z Trnavy, odpadli nám výdavky na tlmočníka a komunikácia bola o to jednoduchšia. Prvý deň sme nabrali pre nás dôchodcov prvú kozmickú rýchlosť. Pozreli sme si veľa kultúrnych pamiatok. Za všetky vyberiem len Václavské námestie, Prašnú bránu, budovu parlamentu a iné. Pozreli sme aj odvrátenejšiu tvár, ako je park s bezdomovcami prezývaný „Šervúd“. Ocenili sme to, lebo nič nie je jednofarebné. Po cca štyroch hodinách poznávania Prahy sme sa už tešili na dvojhodinovú plavbu loďou po Vltave spojenú s večerou. Nasledovalo ubytovanie v hoteli Olympic. Nožičky dobrú noc, zajtra nás čaká Praha. Ďalší deň sme začínali Hrad-

čanmi, Chrám sv. Víta, hrad, ďalšie a ďalšie historické budovy kostoly, parky, individuálny obed, kostol Panny Márie Víťaznej s Pražským Jezuliatkom, kde bol náhodou aj koncert speváckeho zboru z Írska (nádhera), Karlov most, orloj... Tí, ktorí si kúpili lístky, zavŕšili deň divadlom. Ďalší deň nás čakal zámok Konopištie. Krásne okolie, krásny zámok, krásne zariadenie. Spoločný obed v zámočkej reštaurácii. Rozlúčka s pani Kupr. Cesta domov.

Ďakujeme Alenke Lastovičkovej (dnes už predsedníčke nášho združenia) za výbornú organizáciu tohto

zájazdu, dopravcovi Ivanovi Sokolovi za bezpečnú jazdu, ale aj všetkým účastníkom za ústretové a ohľaduplné správanie. Tešíme sa na ďalšie akcie.

SMVHT

Marec až jún v našej farnosti

krsty:

- * Patrik Kohúcik
- * Johana Blažková
- * Teo Borončo, Košolná
- * Mia Hanzlíková, Suchá

sobáše:

Matúš Székely a Simona Crhoňová
Adam Volek a Alexandra Izakovičová
Ivan Pugzik a Iveta Kapelová
Patrik Korič a Jana Vermešová

pohreby:

- + Jozef Kollarovič, Košolná
- + Mária Potočná, Košolná
- + Johana Madejová, Suchá
- + Pavol Zuščík, Zvončín
- + Mária Reháková, Košolná
- + Ingrid Palkovičová, Zvončín
- + Ervín Viskupič, Košolná
- + Mária Dolnáková, Suchá
- + Valburga Ilavská, Zvončín
- + Peter Bránsky, Suchá

Farské oznamy

Bohoslužby na júl - august 2025

*rozpis je orientačný, rozhodujúce sú
nedelné farské oznamy*

Sv. omše cez týždeň

utorok až piatok v Suchej o 18.00

streda v Košolnej o 17:00

štvrtok vo Zvončine o 17:00

nedeľa: v Suchej 7:30 a 10:30; Zvončín,
Košolná 9:00 (sobota večer 18:00 s platnosťou na nedeľu)

Rozhodujúce sú farské oznamy.

litánie

V Suchej v prvú nedeľu po farskej sv. omši.

adorácia

Vždy vo štvrtok po večernej sv. omši.

Sviatky a významné dni júl a august 2025:

02. 07. - Návšteva Panny Márie

06. 07. - hody Ružová dolina

26. 07. - sv. Joachima a Anny

27. 07. - hody Zvončín

15. 08. - Nanebovzatie Panny Márie

„Ak sa znehodnotí srdce, potom stráca na hodnote aj to, čo zo srdca hovoríme, čo zo srdca konáme, čo v srdci dozrieva a čo srdce uzdravuje. Keď nedokážeme oceniť špecifickosť srdca, pripravujeme sa o odpovede, ktoré nemôže dať sám rozum, prichádzame o stretnutia s inými, uniká nám poézia. Strácame dejiny i svoje príbehy, pretože skutočné osobné dobrodružstvo možno budovať len vtedy, ak vychádza zo srdca. Na konci života nebude záležať na ničom inom.“

pápež František, Dilexit nos

Úmysly Apoštolátu modlitby na júl 2025

- **Úmysel Svätého Otca:** Modlime sa, aby sviatosť pomazania chorých priniesla jej prijímateľom a ich blízkym Pánovu silu a aby sa čoraz viac stávala viditeľným znakom súcitu a nádeje pre všetkých.
- **Úmysel našich biskupov:** Aby sa všetci veriaci svedectvom svojho života podieľali na šírení evanjelia v spoločnosti.

Úmysly Apoštolátu modlitby na august 2025

- **Úmysel Svätého Otca:** Modlime sa za politických vodcov, aby slúžili svojmu ľudu prácou zameranou na celostný ľudský rozvoj a spoločné dobro, aby dbali zvlášť o chudobných a nezamestnaných.
- **Úmysel našich biskupov:** Aby sa predstavitelia štátnej a verejnej správy nedali ovládať korupciou a vždy konali v prospech spoločného dobra.

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY
Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť
Suchá nad Parnou, č. 431, PSČ 919 01. Tel.:
033 / 55 80 144.

šéfredaktor: Milan Cehlárik, administrátor
grafický editor: Daniela Zsigraiová
náklad: 200 výtlačkov

S povolením Arcibiskupského úradu
v Trnave zo dňa 3.8.1998, č. 2663/98
Registrácia MK SR, č. 1/2001
ISSN 1337-5849

Cena: dobrovoľný príspevok